

Márta az, aki zavart kelt: "Uram, nincs-e arra gondod, hogy az én testvérem magamra hagyott engem, hogy szolgáljak?" /Lk 10, 40/ Sorolhatnám még az ilyen indulattal, haraggal teli zavarkeltőket. Gondoljunk csak a virágvasárnapi történetre /Mt 21,15/, vagy Zákheus történetére /Lk 19,7/. Mindenütt megjelenik ez a "nagyobbik fiú", akinek szíve megtelik haraggal, indulattal - és úgy érzi, hogy igazságtalanság történt vele.

S kire haragszik ez a nagyobbik fiú? Az öccsére? Nem, hanem az atyjára. Mert az atyja igazságtalan vele szemben, úgy érzi. Testvér, csendben megkérdezlek: nincs-e szíved mélyén harag Isten iránt? Jó, tudom te imádkozni szoktál, te buzgó tagja vagy a gyülekezetnek. Igen, nem felejtettem el: te otthon vagy, te fáradazol, "a mezőről jössz most is". De én mégis megkérdezlek: meg vagy elégedve Istennel, az Ő cselekedeteivel? Nem történt körülötted is valami olyan, mint itt a példázatban: hogy egyszerre nyilvánvalóvá lett, hogy ne mondjam: lelepleződött, hogy ez a nagyobbik fiú

2. Elégedetlen az Atyával.

Otthon van, de szívében milyen távol! Otthon maradt, de mennyire nem tudta megtanulni az atya gondolkodását! Idegen és bizalmatlan az atyához. Egyszerre nyilvánvaló, hogy te le van igényekkel. Esztendők óta melengettél a szívében vágyakat, amiket nem mert kimondani. Mennyi szemrehányás van ebben a mondatban: "Imé ennyi esztendőből fogva szolgálom néked, és soha parancsolatodat át nem hágtam: és nékem soha nem adtál egy kecskefiat, hogy az én barátaimmal vígjak." Szerencsétlen nagyobbik fiú: Hát úgy éltél az atya közelében, hogy titkos vágyakat melengettél a szívedben? Hát nem mertél soha őszinte lenni a te atyádhoz?

Testvér, nincsenek-e a te szívednek ilyen ki nem mon-